Második gyak

Monos Attila

2022-10-03

Nevezetes abszolút folytonos eloszlások

Egy X valószínűségi változó eloszlása (nagyjából) akkor abszolút folytonos, ha X több, mint megszámlálhatóan végtelen sok értéket vehet fel. Rendszerint ez azt jelenti, hogy X egy intervallumból veszi fel az értékeit, vagy bármilyen valós szám lehet. A hivatalos definíció az, hogy van olyan f(x) függvény, melyre igaz, hogy minden valós x-re $F(x) = \int_{-\infty}^{x} f(t) dt$.

Mi csak a nevezetes abszolút folytonos eloszlásokkal fogunk foglalkozni, hiszen ezeknek van gyakorlati hasznuk. Egy abszolút folytonos eloszlást a sűrűségfüggvényével (vagy az eloszlásfüggvényével) adunk meg. A sűrűségfüggvény és az eloszlásfüggvény között az alábbi kapcsolatok fontosak:

$$F(x) = P(X < x) = \int_{-\infty}^{x} f(t)dt,$$

$$f'(x) = F(x),$$

$$f, F \colon \mathbb{R} \to \mathbb{R},$$

vagyis mind a sűrűségfüggvényt, mind az eloszlásfüggvényt a teljes valós számegyenesen értelmezzük (természetesen ha X valamilyen értéket nem is vehet fel, akkor ott a sűrűségfüggvény 0, az eloszlásfüggvény viselkedését pedig ismerjük).

Egyenletes eloszlás

Legyen $a < b \in \mathbb{R}$, és válasszunk ki véletlenszerűen egy x pontot az [a,b] intervallumból. Ekkor – a gimnáziumban megismert geometriai valószínűséghez hasonlóan – annak a valószínűsége, hogy a kiválasztott pont az $E \subseteq [a,b]$ halmazba esik:

$$P(x \in E) = \frac{|E|}{\left| [a, b] \right|},$$

ahol a |.| jelzés az adott halmaz hosszát jelöli (ha van). Alternatívan a sűrűségfüggvénnyel is megadhatjuk ezt a valószínűséget:

$$f(x) = \begin{cases} \frac{1}{b-a}, & \text{ha } x \in [a, b] \\ 0, & \text{ha } x \notin [a, b] \end{cases}$$

Ekkor $P(x \in E) = \int_E f(x) dx$ (vegyük észre, hogy ha E egy intervallum, akkor ez egy sima Riemann-integrál. Ha E intervallumokra bomlik, akkor több Riemann-integrál összege). A fentiek alapján (akár integrálva is) megkapható az egyenletes eloszlás, E(a,b) eloszlásfüggvénye is:

$$F(X) = P(X < x) = \begin{cases} 0, & \text{ha } x < a \\ \frac{x-a}{b-a}, & \text{ha } x \in [a, b] \\ 1, & \text{ha } x > b \end{cases}$$

Abszolút folytonos valószínűségi változók esetén az eloszlásfüggvényt a következő paranccsal hívhatjuk meg: p + a valószínűségi változó neve, pl:

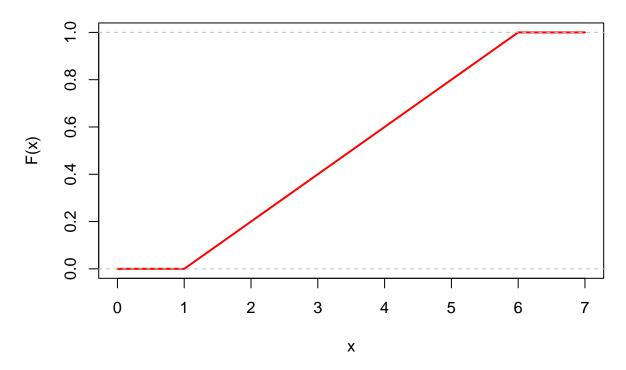
- punif
- pnorm
- pt

Természetesen ugyanígy vannak dunif..., runif..., qunif...parancsok is.

Legyen mostantól $X \sim E[1, 6]$.

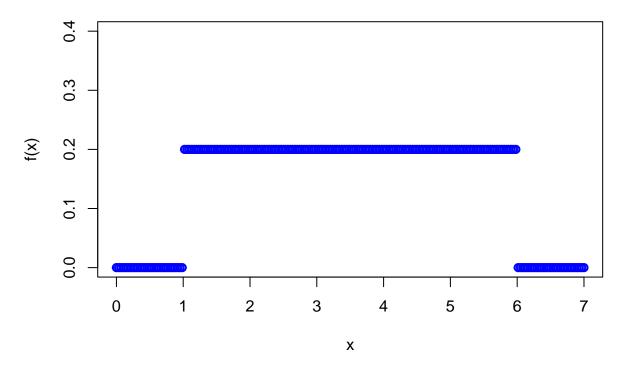
Eloszlásfüggvénye:

Egyenletes[1,6] eloszlásfüggvénye

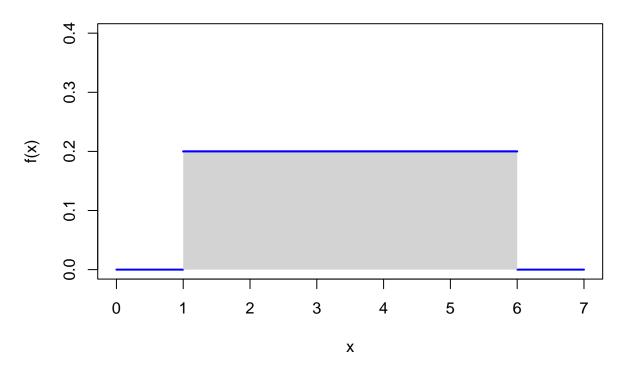
Sűrűségfüggvénye:

Egyenletes[1,6] suruségfüggvénye

Ugyanez szebb grafikával:

Egyenletes[1,6] suruségfüggvénye

Egy függvényről úgy lehet ellenőrizni, hogy lehet-e sűrűségfüggvény, hogy megnézzük, hogy a függvény alatti terület 1 egység-e (azaz integrálunk). A függvény alatti területet ebben az esetben fent láthatjátok.

Ha P(1 < x < 3)-at szeretnénk kiszámolni, az is f(x) integrálja, azaz egy függvény alatti terület:

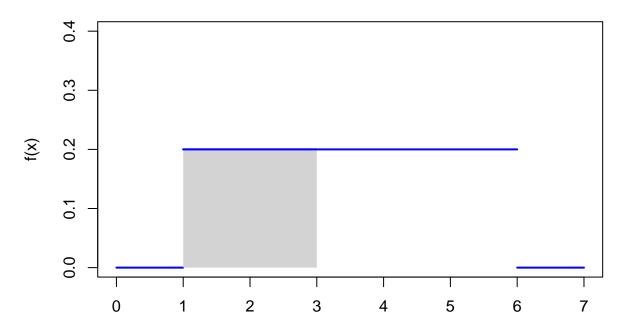
```
x_poly = c(0, x, 7)
y_poly = c(0, y, 0.4)
plot(x_poly, y_poly, type = 'n', xlab = "", ylab = "f(x)", main = "Egyenletes[1,6] sűrűségfüggvénye")
polygon(c(1,x,6),c(0,y,0),col = "white", border = NA)
lines(x, y, type = "l", lwd = 2, col = "blue")

x_e <- c(seq(0, 1, length = 100))
y_e <- seq(0, 0, length = 100)
lines(x_e, y_e, type = "l", lwd = 2, col = "blue")

x_e <- c(seq(6, 7, length = 100))
y_e <- seq(0, 0, length = 100)
lines(x_e, y_e, type = "l", lwd = 2, col = "blue")

x_prob <- seq(1, 3, length = 100)
y_prob <- dunif(x_prob, min = 1, max = 6)
polygon(c(1, x_prob, 3), c(0, y_prob, 0), col = "lightgray", border = NA)
lines(x_prob, y_prob, type = "l", lwd = 2, col = "blue")</pre>
```

Egyenletes[1,6] suruségfüggvénye

A szürke terület:

$$punif(3, min = 1, max = 6)$$

[1] 0.4

1. Feladat:

A fenti kód alapján ábrázold a P(3 < X < 4.5) valószínűségnek megfelelő területet, és a punif parancs segítségével számoljuk is ki!

#Insert R code here

A valószínűség:

[1] 0.3

A polygon és line parancsok sajnos nem teljesen működnek PDF-be generálásnál, kell hozzá egy plot() parancs előtte. A fenti kódban van megoldás rá: egyszerűen a type argumentumba 'n'-t írva kiplotolunk valami relevánsat, és meg van oldva a probléma.

##Exponenciális eloszlás Legtöbbször radioaktív részecskék bomlási idejét, élettartamot, vagy várakozási időt modelleznek vele. Paramétere $\lambda>0$, sűrűségfüggvénye:

$$f(x) = \begin{cases} \lambda \cdot e^{-\lambda \cdot x}, & \text{ha } x > 0 \\ 0, & \text{ha } x \le 0 \end{cases}$$

Így segíthet az R egy eloszlás megismerésében:

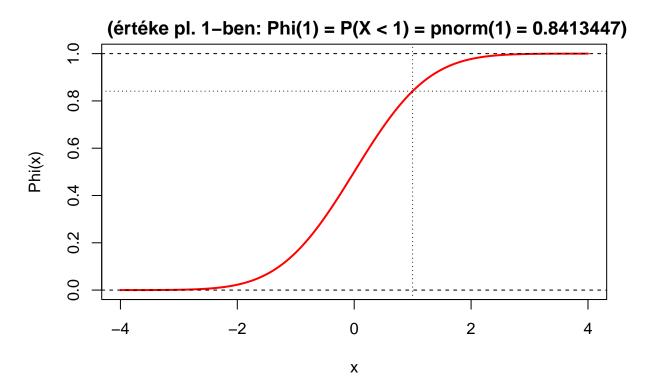
#?pexp

##Normális eloszlás Várható értékét m-el, szórását σ -val szoktuk jelölni. Ha visszaemlékszünk a CHT-re, akkor tulajdonképp nagy mintaszám esetén az összeget tekinthetjük normális eloszlásúnak. Sűrűségfüggvénye:

$$f(x) = \frac{1}{\sqrt{2\pi} \cdot \sigma} \cdot e^{-\frac{(x-m)^2}{2\sigma^2}}$$

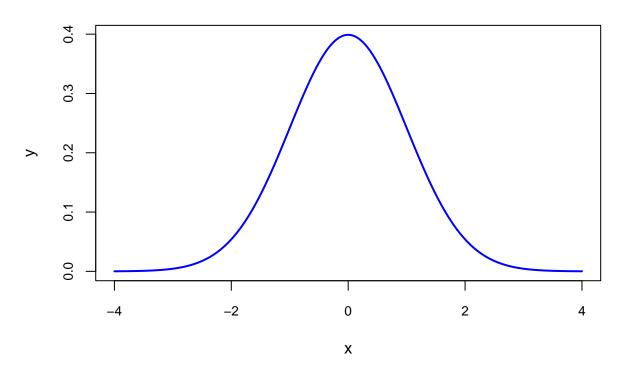
Testmértékeket, terméshozamot, vagy IQ-t szoktak vele modellezni (többek közt). Ha $m=0, \sigma=1$, akkor standard normális eloszlásról beszélünk: $X\sim N(0,1)$. Ennek az eloszlásfüggvénye, $\Phi(x)=\int_{-\infty}^x f(t)\mathrm{d}t$ nem elemi függvény, de van rá táblázat.

Standard normális eloszlás eloszlásfüggvénye

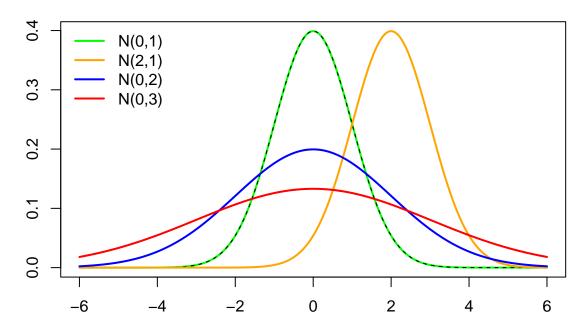
A standard normális eloszlás sűrűségfüggvénye:

Standard normális eloszlás suruségfüggvénye

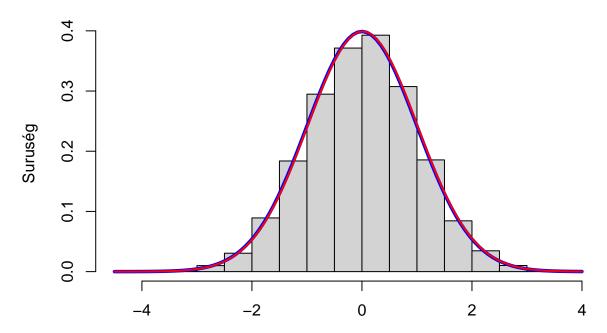
Nézzük most meg néhány nem standard normális eloszlás sűrűségfüggvényét (ér vele később játszadozni)!

Normális eloszlások suruségfüggvényei

Szimulált adatok hisztogramja a sűrűségfüggvényhez képest:

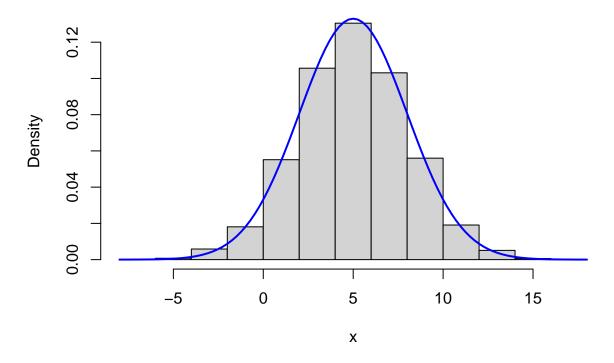
Standard normális szimuláció

A normális valószínűségi változót szeretjük standardizálni, hiszen N(0,1)-nek a legkönnyebben számolható az eloszlásfüggvénye. Ez R-ben is így van:

```
x <- rnorm(10000, mean = 5, sd = 3)
hist(x, freq = FALSE, main = "Szimulált adatok és a görbe standardizálás előtt")
curve(dnorm(x, 5, 3), add = TRUE, col = "blue", lwd = 2)</pre>
```

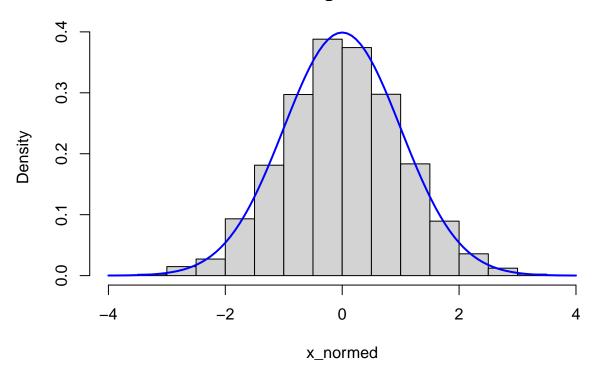
Szimulált adatok és a görbe standardizálás elott

Hasonlítsuk ezzel össze a standardizálás utáni eredményt (táblás gyakorlat alapján tudjuk, hogy a kettő ugyanaz kéne, hogy legyen)!

```
x_normed <- (x - 5) / 3
hist(x_normed, freq = FALSE, main = "Szimulált adatok és a görbe standardizálás után")
curve(dnorm(x, 0, 1), add = TRUE, col = "blue", lwd = 2)
```

Szimulált adatok és a görbe standardizálás után

2. Feladat:

Legyen $X \sim N(7,3^2)$. Számoljuk ki P(X>8)-at standardizálással és anélkül is!

#Insert R code here

3. Feladat:

Az egyenletes eloszláshoz hasonlóan ábrázoljuk és számoljuk kiP(-4 < X < -1)-et, ha X standard normális eloszlású!

```
#x <- seq(-4, 4, length = 200)
#y <- dnorm(x, mean = 0, sd = 1)

### INSERT PLOT HERE

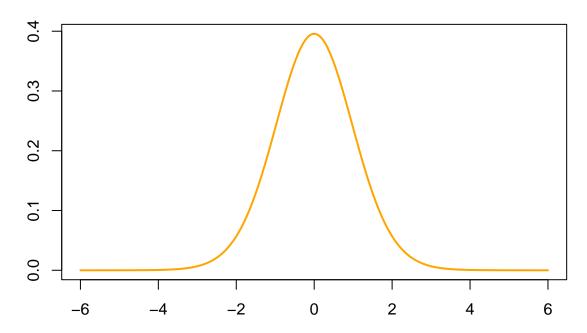
#x <- seq(-4, -1, length = 100)
#y <- dnorm(x, mean = 0, sd = 1)

### INSERT POLYGON HERE</pre>
```

t-eloszlás

Ismert még Student-eloszlásként is. Arra szoktuk használni, hogy egy normális eloszlású valószínűségi változó várható értékét becsüljük kis mintaszám és ismeretlen szórás esetén. A t-eloszlás fontosságáról később fogunk beszélni, táblás gyakorlatokon (remélem).

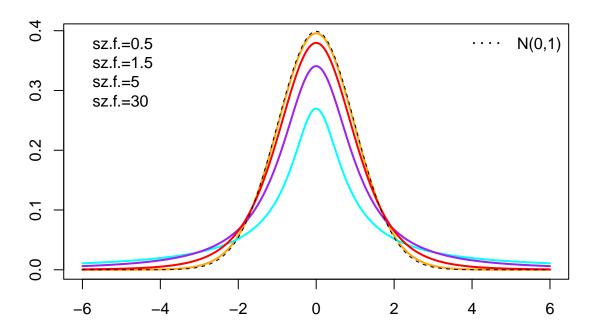
t-eloszlás suruségfüggvénye

Ez a götrbe meglepően hasonlít a normális eloszláséhoz. Nézzük meg különböző paraméterekkel a sűrűségfüggvényt, akkor is normális görbéhet hasonlót kapunk-e!

```
col = c("cyan", "purple", "red", "orange"))
legend(x='topright', bty='n',
    legend = c(paste('N(0,1)', sep='=')),
    col = c("black"), lwd = 2, lty = 3)
```

t-eloszlás suruségfüggvénye

Megfigyelhető, hogy ahogy növekszik a szabadsági fogk, úgy közelítünk a standard normálishoz.

4. Feladat:

A fentihez hasonlóan ábrázoljuk az exponenciális eloszlás sűrűségfüggvényét (dexp parancs segíthet ebben) $\lambda = 2.5, 2, 1, 0.5$ paraméterekkel! Mit figyelhetünk meg?

#Insert R code here

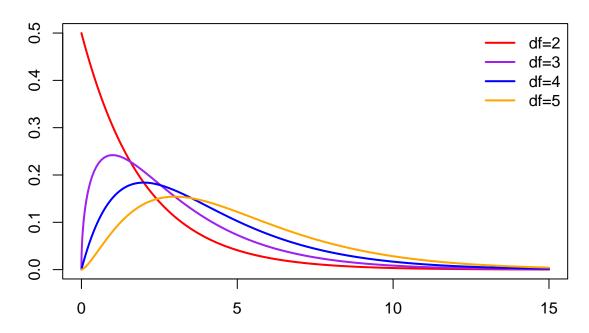
Khí-négyzet eloszlás

Ismert még Chi-squared néven is. Rövidebb jelölése : χ^2 -eloszlás. Független standard normális eloszlások négyzetösszege – annyi darabé, amennyi a szabadsági foka. Rengeteg haszna van:

- Illeszkedés tesztelése
- Hipotézisvizsgálat
- Konfidenciaintervallumok megállapítása

Nézzük meg, különböző szabadsági fokokra hogy néz ki a χ^2 -eloszlás!

Khí-négyzet eloszlás suruségfüggvénye

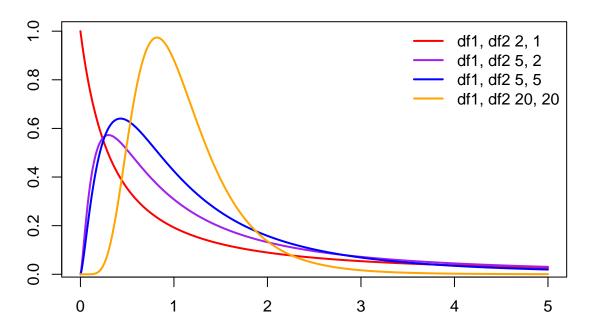

F-eloszlás

Két független χ^2 -eloszlás hányadosából származik úgy, hogy a hányadosképzés előtt leosztjuk az eloszlásokat a szabadsági fokukkal. Legnagyobb haszna az, hogy két egymástól független, ismeretlen szórású normális eloszlásról meg tudjuk az F-eloszlással állapítani, hogy a szórásuk egyezik-e. Ha nem egyezik a két szórás, akkor nem nagyon tudunk mit tenni; ha pedig egyezik a szórás, akkor tudjuk vizsgálni a várható értékeket is, és utána már tudunk dolgozni az eloszlásokkal.

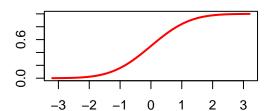
Az F-eloszlások (legalábbis néhány):

F-eloszlás suruségfüggvénye

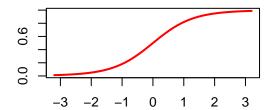

Néhány nevezetes abszolút folytonos eloszlásfüggvény

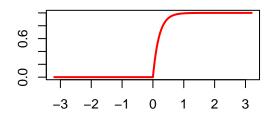
Standard normális eloszlás

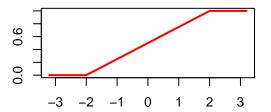
t-eloszlás 5 szabadsági fokkal

Exp(5) eloszlás

-2 és 2 közötti egyenletes eloszlás

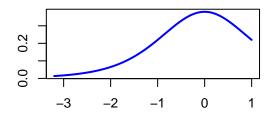
Néhány nevezetes abszolút folytonos sűrűségfüggvény

```
## Warning: In seq.default(1, 6, lenght = 200) :
## extra argument 'lenght' will be disregarded
```

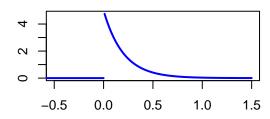
Standard normális eloszlás

7.0 0.0 0.0 -3 -2 -1 0 1

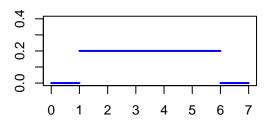
t-eloszlás 5 szabadsági fokkal

Exp(5) eloszlás

E[1,6] eloszlás


```
par(mfrow = c(1,1))
```

Érdemes az egyes eloszlások eloszlás-, és sűrűségfüggvényeit összehasonlítani!

5. Feladat:

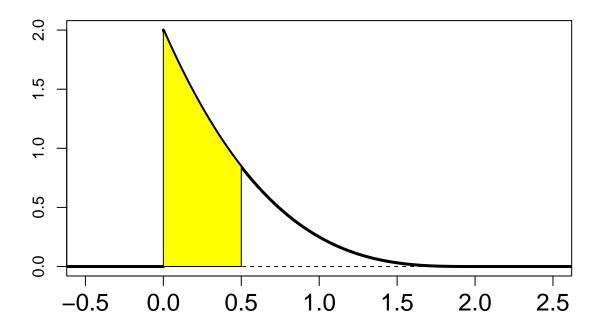
Mit rajzol ki az alábbi program? Mutasd meg, hogy az alábbi függvény sűrűségfüggvény! Mit jelöl a besatírozott terület? Számold ki és ábrázold az eloszlásfüggvényt!

```
x <- seq(0, 2, 1/100) ;y <- 1/4*(2-x)^3

x_a <- seq(-1, 0, 1/100); y_a <- rep(0, length(x_a))
x_b <- seq(2, 3, 1/100); y_b <- rep(0, length(x_b))

plot(x, y, type = "l", col = "black", lwd = 3, ylab = '', xlab = '',</pre>
```

```
xlim = c(-0.5, 2.5), xaxt = "n", main = " ")
axis(1, cex.axis = 1.5)
lines(x_b, y_b, type = "l", col = "black", lwd = 3)
lines(x_a, y_a, type = "l", col = "black", lwd = 3)
abline(h = 0, lty = 2)
x1 <- seq(0, 0.5, 1/100)
y1 <- 1/4*(2-x1)^3
polygon(c(0, x1, 0.5), c(0, y1, 0), col = "yellow")</pre>
```


Nagy számok törvénye

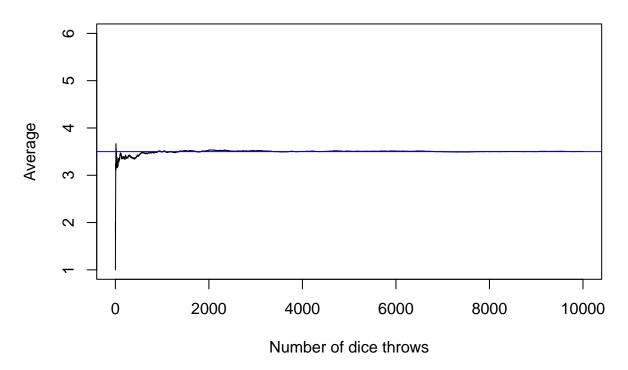
Ha X_1, X_2, \ldots független azonos eloszlású valószínűségi változók és $EX_1 = m < \infty$, akkor

$$\frac{X_1+\ldots+X_n}{n} \xrightarrow{n\to\infty} m$$
 1 valószínűséggel

Kockadobással szemléltetve (érdemes n értékét változtatni):

```
main = paste("Average of simulated dice throws (up to", n, "throws)"),)
abline(h = 3.5, col = "blue")
```

Average of simulated dice throws (up to 10000 throws)

Itt tökéletesen láthatjuk, hogy a Nagy Számok Törvénye valóban teljesül: minél nagyobb mintából veszünk átlagot, annál közelebb leszünk a valódi várható értékhez. Későbbi tananyagban talán benne lesz, de a momentumbecslés nevű módszer pl. pont így becsli a vizsgált eloszlás várható értékét.

6. Feladat:

Demonstráljuk a Nagy Számok Törvényét tetszőlegesen paraméterezett biomiális és normális eloszlások esetén is (ezt úgy értem, hogy a paraméterek beállíthatóak általatok – ér is játszadozni vele, hogy paramétertől függetlenül működni fog)!

#Insert R code here for binomial distribution

#Insert R code here for normal distribution

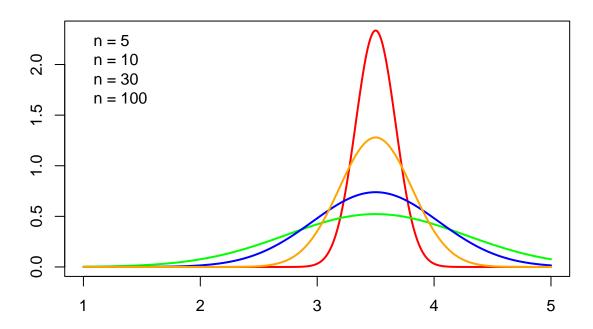
Centrális határeloszlás tétel

Ha X_1, X_2, \ldots független azonos eloszlású valószínűségi változók, $EX_1 = m$ és $D^2X_1 = \sigma^2 < \infty$, akkor

$$P\left(\frac{X_1 + \ldots + X_n - n \cdot m}{\sqrt{n}\sigma} < x\right) \xrightarrow{n \to \infty} \Phi(x)$$

Gyakorlatban ez azt jelenti, hogy elég nagy minta esetén számolhatunk normális eloszlással. Demonstráljuk ezt a kockadobásos példával! CHT alapján n kockadobás átlagának eloszlása:

n kockadobás átlagának eloszlása a CHT alapján

Szimuláljuk most a kockadobásokat!

```
x <- 1:6
throw_num <- 30
rep <- 1000

A <- matrix(sample(x, throw_num*rep, replace = T), ncol = throw_num, byrow = TRUE)
xbar <- apply(A, 1, mean) #Az n dobás átlágát számolja ki
head(cbind(A, xbar))</pre>
```

```
**# [1,] 3 3 3 6 1 4 6 3 4 1 5 4 1 5 4 6 1 4 5 6 4 2 1 6 4 5 1 2 4 5 3.633333

## [2,] 6 6 5 5 4 1 5 5 4 6 3 5 4 4 4 1 2 6 6 4 1 4 1 4 1 2 2 4 5 3 3.766667

## [3,] 1 5 6 4 3 5 2 2 2 5 1 4 2 2 5 6 6 1 3 1 4 1 5 1 6 4 4 5 5 5 3.533333

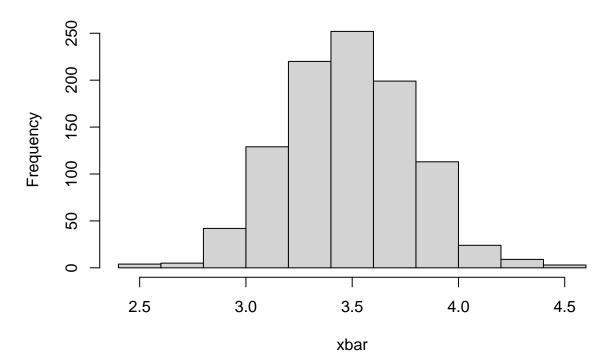
## [4,] 4 3 6 1 1 4 2 3 6 3 3 3 6 5 4 3 3 6 1 1 5 5 6 2 4 6 6 3 1 4 3.666667

## [5,] 6 1 3 3 6 3 1 2 6 1 3 1 3 6 3 6 5 5 3 1 4 2 1 3 1 4 2 2 4 2 6 3.133333

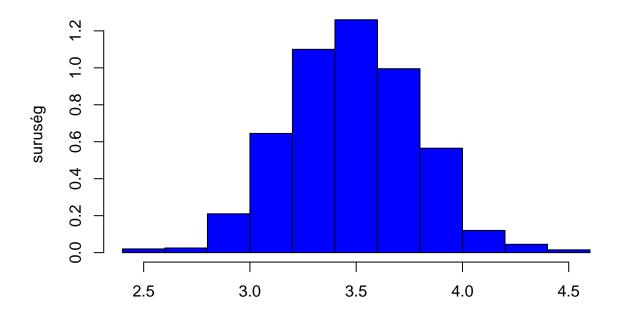
## [6,] 4 1 4 4 1 2 5 1 2 4 6 6 2 5 6 5 6 1 6 2 5 6 3 2 1 4 2 1 5 5 3.566667
```

tail(cbind(A, xbar))

Histogram of xbar

30 Kockadobás átlaga (1000 -szer szimulálva)

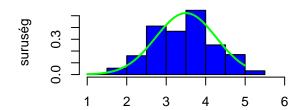

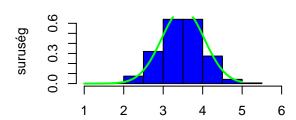
Érdemes a szimulált eredményeket összevetni a kapott normális eloszlásgörbével. Nézzük meg, a különböző értékekre a CHT adta normális görbe mennyire simul a hisztogramra!

```
par(mfrow = c(2,2))
hist(apply(matrix(sample(x, 5*rep, replace = T), ncol = 5, byrow = T),1, mean),
     col = "blue", freq = F, xlim = c(1,6), xlab = "", ylab = "sűrűség",
     main = "5 kockadobás átlaga")
lines(x_1, dnorm(x_1, mean = 3.5, sd = 1.707825/sqrt(5)), type = "1",
      col = "green", lwd = 2)
hist(apply(matrix(sample(x, 10*rep, replace = T), ncol = 10, byrow = T),1, mean),
     col = "blue", freq = F, xlim = c(1,6), xlab = "", ylab = "sűrűség",
     main = "10 kockadobás átlaga")
lines(x_1, dnorm(x_1, mean = 3.5, sd = 1.707825/sqrt(10)), type = "1",
      col = "green", lwd = 2)
hist(apply(matrix(sample(x, 30*rep, replace = T), ncol = 30, byrow = T),1, mean),
     col = "blue", freq = F, xlim = c(1,6), xlab = "", ylab = "sűrűség",
     main = "30 kockadobás átlaga")
lines(x_1, dnorm(x_1, mean = 3.5, sd = 1.707825/sqrt(30)), type = "1",
      col = "green", lwd = 2)
hist(apply(matrix(sample(x, 100*rep, replace = T), ncol = 100, byrow = T),1, mean),
     col = "blue", freq = F, xlim = c(1,6), xlab = "", ylab = "sűrűség",
     main = "100 kockadobás átlaga")
```

5 kockadobás átlaga

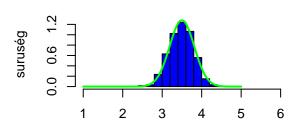
10 kockadobás átlaga

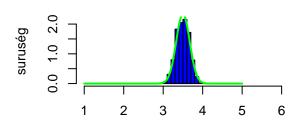

30 kockadobás átlaga

100 kockadobás átlaga

Ha a par parancsot bárhol kiadjuk, akkor az egészen a munkamenet végéig felülírja az adott paramétereket – ezért érdemes odafigyelni arra, hogy visszaállítsuk a paramétereket az alapértelmezett érték(ek)re.

par(mfrow = c(1,1))

Figyeljük meg, hogy a konvergencia elég gyors – már 100 minta esetén is eléggé közel vannak a szimulált adatok a normális eloszlás görbéjéhez. Gondoljunk bele, 1000 vagy 10000 minta esetén számottevő lehet-e egyáltalán az eltérés.

- 7. Feladat: Számold ki R segítségével az alábbiakat, ha $Z \sim N(0,1)!$
 - P(Z < 1.645)
 - P(Z < z) = 0.95, mennyi z értéke? Hint: ?pnorm segíthet.
 - P(Z < -1.645)
 - P(Z < z) = 0.05, mennyi z értéke?
 - P(Z > 1.96)

Legyen most $X \sin N(25, 3^2)$. Számoljuk ki az alábbiakat!

• P(X < 33)

- P(X < x) = 0.95, mennyi x értéke?
- P(X < 21)
- P(X < x) = 0.05, mennyi x értéke?
- P(X > 22)
- P(23 < X < 25)

További táblás gyakorlat feladatok előfordulhatnak a jövőben, érdemes nézni, frissül-e ez az állomány!